

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ ហុកសិបបួន

ការបរិកបង្ហាញនាយៈ ការគ្រប់គ្រងថ្ងៃ ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ទៅនឹងពលរដ្ឋនៃការបោះឆ្នោត គ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន
និងកិច្ចការក្រុមហ៊ុនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

Jeff Pippenger
2024-01-28

នៅក្នុងអត្ថបទថ្មីៗនេះ
យើងបានយល់ដឹងទៅកាន់ខ្ញុំមិត្តមួយចំនួនពីព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណពលរដ្ឋចាប់ពីថ្ងៃ ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
រហូតដល់ពេលវេលាដែលក្រុមហ៊ុន ហើយពលរដ្ឋសាមញ្ញបងប្អូនមិត្តស្នេហាបានបិទបញ្ចប់
ក្នុងអំឡុងពេលនោះ មានគំនូរព្យាករណ៍មួយចំនួនតូច
ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចការក្រុមហ៊ុនរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុត។

កិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ
ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងនិមិត្តអំពីទីបរិសុទ្ធអើយ ក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូក ៨ ហើយបងស៊ី
វ៉ាយ បានជម្រាបយល់យើងដឹងថា និមិត្តអំពីទីបរិសុទ្ធអើយ
កំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចបំពេញនៅពេលនេះ។
កិច្ចការក្រុមហ៊ុនដល់ត្រូវបានបំពេញសម្រេចនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌
ដល់ឡើយនេះកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេចបំពេញ
ត្រូវបានកំណត់ដោយពាក្យពេចន៍ព្យាករណ៍ជាច្រើនបែប។
ក្នុងចំណោមការកំណត់បែបព្យាករណ៍ទាំងនោះ វាត្រូវបានកំណត់ថាជា ពលរដ្ឋបោះឆ្នោត
គ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន កិច្ចការបញ្ចប់នៃសេចក្តីសង្ស័យគ្រោះ និងការសម្រេចព្រះវិហារ។
វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការនាំយកពាក្យពេចន៍ទាំងនោះមករួមគ្នា
ហើយដាក់វានៅក្នុងបរិបទបុរេគតិសាស្ត្រដែលគ្រឹះត្រូវរបស់វាផងដែរ។

«នៅគ្រានោះ»

ខណៈដែលកិច្ចការនៃសេចក្តីសង្ស័យគ្រោះកំពុងឈានទៅដល់ការបិទបញ្ចប់
សេចក្តីរំលោភនឹងកំពុងមកលើផែនដី ហើយបុរាណជាតិគ្រាន់នឹងខឹងសម្បា
ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់ ដើម្បីមិនឱ្យរាងដល់កិច្ចការរបស់ទេវតាទីបី។
នៅគ្រានោះ: «គ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន»

ឬការសរសេរយល់ដឹងពីព្រះវត្តមាននៃព្រះអម្ចាស់ នឹងមក
ដើម្បីបុរាណដល់សំឡេងយ៉ាងខ្លាំងរបស់ទេវតាទីបី ហើយរៀបចំពួកបរិសុទ្ធទុក
យកឈរមុនក្នុងអំឡុងពេលដែលគ្រោះកាច់ទាំងបុរាណក្រុមហ៊ុននឹងត្រូវចាក់ចេញ
ឱ្យមក»។ Early Writings, 85.

«កិច្ចការរបស់ទេវតាទីបី» គឺជា «កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្ស័យគ្រោះ» ផងដែរ ដល់រៀបចំ
«ពួកបរិសុទ្ធ» ឱ្យអាចឈរយ៉ាងមាំមួននៅក្នុងអំឡុងពេលដែល
«គ្រោះកាច់ក្រុមហ៊ុនទាំងបុរាណ» នឹងត្រូវចាក់បង្អួចចេញ។

ហើយបណ្តាសាសន៍ទាំងឡាយបានខឹងសម្បា
ហើយសេចក្តីកំហឹងរបស់ទ្រង់បានមកដល់
ហើយដល់ពលរដ្ឋនៃមនុស្សសុលាប័ទ្ធឡាយ ដើម្បីឱ្យពួកគេត្រូវបានជំនុំដោះ។

ហើយដើម្បីបិទឲ្យទ្រង់បុរាណរង្សាន់ដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរា និងពួកបរិសុទ្ធច ហើយដល់ពួកអ្នកដលក្រោតខ្មោចព្រះនាមទ្រង់ ទាំងអ្នកក្នុង និងអ្នកក្រៅ ហើយដើម្បីបំផ្លាញពួកអ្នកដលក្រោតខ្មោចនៃដីវិវរណៈ 11:18។

បុរាណជាតិនានាខឹងសម្បហារមុនពេលអំឡុងពេលសាកលបងក្សរបិទបញ្ចប់ (ដល់ជាពេលព្រះពិរោធរបស់ព្រះក្សរហានចាក់ស្រោចចុះ) ទោះជាយ៉ាងណា នៅពេលបុរាណជាតិនានាខឹងសម្បហារ ពួកគេក៏ក្សរហាន «ទប់ស្កាត់» ផងដែរ។ «ពេលវេលា» ដល់បុរាណជាតិនានាខឹងសម្បហារ បង្ហាញអំពីការចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចការបញ្ចប់នៃសេចក្តីសង្ស័យ។ ហើយកិច្ចការបញ្ចប់នៃសេចក្តីសង្ស័យ គឺជាការបោះត្រាលើសត្វរបស់ព្រះ។

«ព្រះរាស្ត្រពិតរបស់ព្រះ ដល់មានវិញ្ញាណនៃកិច្ចការរបស់ព្រះអម្បាល និងការសង្ស័យព្រះលើជាអ្វីដែលពួកគេយកទុកក្នុងចិត្តជានិច្ច នឹងតែងតែមើលអំពីហេតុផលសភាពពិតរបស់វា គឺជាអំពើហេតុផលពិត។ ពួកគេនឹងស្វែងរកនូវខាងនៃការដោះស្រាយអំពីហេតុផលសម្រាប់គ្រប់ និងគ្រប់ទៅគ្រប់មកជានិច្ច ជាអំពើហេតុផលដែលងាយឡើងពីទុក្ខបុរាណរាស្ត្ររបស់ព្រះ។ ជាពិសេស នៅក្នុងកិច្ចការចុងក្រោយសម្រាប់ពួកជំនុំ នៅក្នុងគុណនៃការបោះត្រារបស់មួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់ ដល់ក្សរណៈមានកំហុសនៅចំពោះបណ្តឹងក្របស់ព្រះ ពួកគេនឹងមានអារម្មណ៍យ៉ាង ដុលដុលដៅបំផុតចំពោះអំពើខុសឆ្គងរបស់បុរាណរាស្ត្រដែលអះអាងថាជាប្រសើរ។ ការ នេះក្សរហានបង្ហាញយ៉ាងខ្លាំងដោយគំនូរឧទាហរណ៍របស់ហោរាអំពីកិច្ចការចុងក្រោយ ក្រោយប្រកាសនៃប្រសាទឡាយ ដល់មន្ត្រីកាន់អាវុធសម្រាប់នៅក្នុងដី។ ក្នុងចំណោមពួកគេ មានបុរសម្នាក់ស្លៀកសំពត់ទស្សនៈ ហើយមានបុរសប្រាំបីនាក់របស់អ្នកសរសេរនៅជាប់ចំហៀងខ្លួន។ “ហើយព្រះអម្បាលមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា ចូរដើរកាត់កណ្តាលទីក្រុង កាត់កណ្តាលក្នុងយន្តសាឡិម ហើយដាក់សញ្ញាណលើផ្ទះរបស់បុរសទាំងឡាយ ដល់ដកដង្ហើមធំ ហើយយំសោក ដោយសារអំពើស្អប់ខ្ពស់ទាំងអស់ដែលមានបុរសរឹតតែនៅកណ្តាលទីក្រុងនោះ។” Testimonies, volume 3, 266.»

បុរាណជាតិនានាក្សរហានទប់ស្កាត់ ដើម្បីមិនឲ្យរាងការបោះត្រាលើមនុស្សសម្បជនបួនមីនបួនពាន់នាក់។ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក៧ បុរាណជាតិនានាដល់កំពុងខឹងសម្បហារហើយក្សរហានទប់ស្កាត់ នោះក្សរហានកំណត់ដោយខ្យល់បួន ដល់ក្សរហានទប់ស្កាត់ក្នុងអំឡុងពេលដូចគ្នានោះ ហើយពេលវេលានោះក្សរហានកំណត់យ៉ាងជាក់លាក់ថាជារយៈពេលមួយ។

«សាក្នុងឥឡូវនេះកំពុងប្រើគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់ ក្នុងពេលវេលានៃការបោះត្រានេះ ដើម្បីបិទរាំងចិត្តគំនិតរបស់បុរាណរាស្ត្រព្រះ មិនឲ្យកាន់ខ្ជាប់សេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន ហើយបណ្តាលឲ្យពួកគេរងគ្រោះរងគ្រោះ។ ខ្ញុំឃើញឃើញគម្របមួយ ដល់ព្រះកំពុងទាញពាក់គ្របលើបុរាណរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ដើម្បីការពារពួកគេក្នុងគុណនៃសេចក្តីរំលោភ។ ហើយគ្រប់ព្រលឹងទាំងអស់ដែលមានសម្រេចចិត្តលើសេចក្តីពិត ហើយមានចិត្តបរិសុទ្ធ នឹងក្សរហានគ្របដណ្តប់ដោយគម្របរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់យ៉ាង។»

“សាកាំងមានដឹងអំពីរឿងនេះ ហើយវាបានកំពុងផ្ទុកវិការដោយប្រទានភាពយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីបើកសាច់កុកគំនិតរបស់មនុស្សឲ្យបានច្រើនបំផុតតាមដងវាអាចផ្ទុកវិទ្យាបាន ឲ្យសុទ្ធាក់សុទ្ធជាង និងមិននឹងនរណាស្រេចកុំពិត។ ...”

«ខ្ញុំឃើញបានយ៉ាងច្បាស់ថា សាកាំងកំពុងផ្ទុកវិការតាមវិធីទាំងនេះ ដើម្បីបង្កើន បញ្ចូលទៅក្នុង ហើយទាញយកបុរាណសុភមង្គលរបស់ពួកវាឲ្យយូរឆ្នាំចេញទៅ នៅពេលនេះ ក្នុងគុណនៃការបោះត្រានេះ។ ខ្ញុំឃើញអ្នកខុស៖ ដដែលមិនបានឈរយ៉ាងរឹងមាំសម្រាប់សេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន។ ជនគង់របស់ពួកគេកំពុងញ័រ ហើយជនរបស់ពួកគេកំពុងរអិល ពីព្រោះពួកគេមិនបានឈរយ៉ាងមាំលឺសេចក្តីពិតឡើយ ហើយសេចក្តីគួរឱ្យរាប់អានរបស់ពួកវាមានគួរឱ្យរាប់អានច្រើន។ ក៏មិនអាចគួរឱ្យរាប់អានទាញមកគួរឱ្យរាប់អានពួកគេបានដែរ ខណៈដែលពួកគេកំពុងញ័រដូច្នេះ។»

«សាកាំងកំពុងព្យាយាមប្តូរវិល្លុបចកលទាំងអស់របស់វា ដើម្បីបិទបញ្ចប់ពួកគេឲ្យស្ថិតនៅក្នុងដៃនៃពួកគេនៅនោះ រហូតដល់ការបោះត្រាបានក្នុងដៃផុតទៅ រហូតដល់សេចក្តីគួរឱ្យរាប់អានគួរឱ្យរាប់អានសុភមង្គលរបស់ពួកវា ហើយពួកគេត្រូវបានចេញដោយគុណនៃទិវាកក្កោនពីព្រះពិរោធដ៏ក្នុងវាដដែលរបស់ពួកវា ក្នុងគុណនៃការចងក្រងគ្រប់យ៉ាងប្រាំពីរ។ ពួកវាបានចាប់ផ្តើមទាញសេចក្តីគួរឱ្យរាប់អាននេះគួរឱ្យរាប់អានសុភមង្គលរបស់វាឲ្យ ហើយមិនយូរទៀត វានឹងគួរឱ្យរាប់អានសុភមង្គលដ៏អស្ចារ្យក្នុងនៃទិវាកក្កោនក្នុង ដងនៃការសម្លាប់។ ពួកវានឹងផ្ទុកវិការដោយអំណាចដើម្បីបើកសុភមង្គលរបស់វា; ហើយសាកាំងក៏នឹងគួរឱ្យរាប់អានអនុញ្ញាតឲ្យផ្ទុកវិការផងដែរ។» Early Writings, 43, 44.

បងស៊ី White បានសរសេរពាក្យទាំងនេះក្នុងឆ្នាំ 1851 គឺប្រាំឆ្នាំមុនពេលបុរាណសុភមង្គលរបស់ពួកវាបានចូលទៅក្នុងស្ថានភាពឡាវឌីស ហើយបានពន្យារដំណើរការបោះត្រា ដោយការបដិសេធពលនៃសេចក្តីឡើងនៃ “seven times.” ពន្យារនោះនឹងបានបន្តថែទាំឡើង និងបញ្ចប់បំណងការរបស់ពួកវាក្នុងការគ្របបាំងបុរាណសុភមង្គលរបស់វាជាមុន មុនពេលគ្រោះកាច់ទាំងប្រាំពីរចុងក្រោយ។ ដូច្នេះទៅវិញ បុរាណសុភមង្គលរបស់ពួកវាបានបោះ ហើយគួរឱ្យរាប់អានកំណត់ឲ្យយូរដងក្នុងទីរោងស្ថាននៃឡាវឌីស ដូចដែលគួរឱ្យរាប់អានកំណត់ទុកជាមុនដោយការបោះបោះ និងការរងរងក្នុងទីរោងស្ថានរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ។ ក្នុងចំណោមពួកបោះបោះរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ មានប៉ុន្មាននាក់បានចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្ទុយ? តើមានខគម្ពីរណាមួយក្នុងពួកគេមុន ឬក្នុង Spirit of Prophecy ដដែលកំណត់សម្គាល់ថា មានឡាវឌីសណាម្នាក់នឹងគួរឱ្យរាប់អានសង្គត្រោះដៃឬទេ? ចម្លើយគឺ “គុណសោះ!” ដុបិតមនុស្សឡាវឌីសម្នាក់ គឺហាក់បង្អង់ដូចគ្នានឹងពួកអ៊ីស្រាអែលបុរាណដែលបានស្លាប់នៅក្នុងទីរោងស្ថានដែរ។

ការបោះត្រាលើមនុស្សសម្បូរសន្តិសុខស្រស់ស្អាត គឺជារយៈពេលមួយ ហើយវាចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលទេវតាទាំងបួនទប់ស្កាត់ខ្យល់ទាំងបួន ដដែលកំណត់ពេលវេលាបុរាណជាតិមានកំហឹងដៃ ប៉ុន្តែគឺគួរឱ្យរាប់អានឲ្យយូរដងឲ្យអាចឈរមាំ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រានេះ ពួកវាជាមុនចាប់ផ្តើមបុរាណសុភមង្គលរបស់វាឲ្យយូរដងឲ្យអាចឈរមាំ មុនក្នុងគុណនៃគ្រោះកាច់ចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ហើយការរៀបចំនោះគួរឱ្យរាប់អានកំណត់ថា

ជាការទាញ «រហ័ងមួយ» មកគ្របលើបុរាណសុត្តន្តរបស់ទ្រង់ ហើយក៏គួរឲ្យមានតំណាងថា
ជាការបញ្ចូលបំភ្លឺច្បាស់ការនែចែកដីសង្កត់រោះ
និងការបញ្ចូលបំភ្លឺច្បាស់ការបែងចែកទីបីផងដែរ។
ការរៀបចំដដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយរូបភាពបុរាណប្រដូចទាំងអស់នេះ
មានមូលដ្ឋានលើការទទួលយក «សចេកុត្តិពិតបច្ចុប្បន្ន»។

អ្នកដដែលមិនឈរយ៉ាង «រឹងមាំដាច់ខាតសម្រាប់សចេកុត្តិពិតបច្ចុប្បន្ន»
នោះគឺជាអ្នកដដែល «រងគ្រោះរងគ្រោះ»
ពីព្រោះចិត្តគំនិតរបស់ពួកគេមិនមានផុតចោចទៅលើ «សចេកុត្តិពិតបច្ចុប្បន្ន» ទេ។
នាងមានសរសេរថា នាង «មានយើងមនុស្សស្រស់ស្អាតដែលមិនមានឈរយ៉ាងរឹងមាំដាច់ខាតសម្រាប់
សចេកុត្តិពិតបច្ចុប្បន្ន។ ដង្កូវរបស់ពួកគេកំពុងញើរ
ហើយដង្កូវរបស់ពួកគេកំពុងរអិល
ពីព្រោះពួកគេមិនមានឈរយ៉ាងមាំមួនលើសចេកុត្តិពិតទេ
ហើយការគ្របរហ័ងរបស់ពួកគេមានប្រទេសភាពគ្រប់យ៉ាង
មិនអាចទាញមកគ្របលើពួកគេបានឡើយ ខណៈដែលពួកគេកំពុងញើរយ៉ាងដូចនេះ»។

«សចេកុត្តិពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន» គឺជាអ្វីដែលផ្តល់ «ការគ្របរហ័ង» ហើយ
«ការគ្របរហ័ង» នោះក៏គួរឲ្យមានតំណាងថាជា «ត្បាញរបស់ពួកគេ» ផងដែរ។ «ត្បាញរបស់ពួកគេ» នេះ
គួរឲ្យមានបង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនដោយឈាមដដែលគ្របលើទ្វារផ្ទះរបស់ជនហព្វេរី
ដែលមានអនុញ្ញាតឲ្យទូកបំផ្តាញឆ្នលងផុតផ្ទះទាំងឡាយដែលទ្វារគួរឲ្យមាន «គ្របរហ័ង»
ដោយឈាមនោះ។ «ការគ្របរហ័ង» គឺជា «ការបោះត្បាញ» ហើយ «ការបោះត្បាញ»
នោះគួរឲ្យមានសម្រេចដោយ «សចេកុត្តិពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន»។

ចូរញែកពួកគេចេញជាបរិសុទ្ធច ដោយសារពួកគេបន្តទទួលសចេកុត្តិពិតរបស់ទ្រង់៖
ពួកគេបន្តទទួលរបស់ទ្រង់ គឺជាសចេកុត្តិពិត។ យ៉ូហាន 17:17។

រាល់ចលនាក្នុងទ្រង់ទាំងអស់មានបុរាណបទជាក់លាក់របស់ខ្លួន
ហើយបុរាណបទនៃចលនាក្នុងទ្រង់របស់មនុស្សសម័យសន្តិសុខស្រីប្អូនពាន់នាក់ គឺ
«ឥស្សរាមនៃទេវតាទីបី»។ «សចេកុត្តិពិតសម្រាប់បច្ចុប្បន្ន» នៅចុងចុងក្រោយ គឺ
ឥស្សរាមនៃទេវតាទីបី។

«បទគម្ពីរកំពុងបរិកសម្រង់ដល់បុរាណបទរបស់ពួកគេជានិច្ច។ តែងតែមាន
ហើយនឹងតែងតែមានសចេកុត្តិពិតមួយ
ដែលអនុវត្តជាពិសេសចំពោះមនុស្សស្រស់ស្អាតបំផុតនីមួយៗ»។ Review and Herald, June
29, 1886.

វាគឺជា «សារ» នៃសចេកុត្តិពិតបច្ចុប្បន្ន
ដែលបោះត្បាញលើសុត្តន្តរបស់ពួកគេនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ ហើយពេលវេលានៃការបោះត្បាញ
គួរឲ្យមានតំណាងថាជាបំផុតនៃពេលវេលាដែលខ្មោចទាំងបួនគួរឲ្យមានទប់ស្កាត់។
បុរាណបទគឺជាសារនាងខឹងសម្បុរនៅចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ហើយនៅចុងចុងនោះ
ការបោះត្បាញលើមនុស្សសម័យសន្តិសុខប្អូនពាន់នាក់មានចាប់ផ្តើម
ខណៈដែលក្នុងចុងក្រោយ ដដែលជា «សារ» មួយ មានចាប់ផ្តើមគួរឲ្យមានបរិកសុភាយ។

«ដល់យ៉ូហាន ទិដ្ឋភាពនានាដែលមានសារៈសំខាន់ដូចជាជំនឿ និងគួរឲ្យរំភើបចិត្ត ត្រូវបានបរិកស្មេងឡើង អំពីបទពិសោធន៍របស់ពួកវិហារ។ គាត់បានឃើញស្ថានភាព គួរឲ្យច្រើន ការតស៊ូប្រយុទ្ធនិងការរំលោភបំពានចុងក្រោយរបស់បុរាណស្ថានពួកវិហារ។ គាត់បានកត់ត្រាស្រាប់តែចុងក្រោយទាំងឡាយដែលត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដល់មន្ត្រីនៃនៃដីទំនួល មិនថាជាកណ្តុំស្បូវសម្រាប់ជនរុក្ខជាតិឬជាហាចអុសសម្រាប់កុលវិទនស្ថានចេក្នុងបំណុលឡើយ។ បុរាណបទដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងធំធេង ត្រូវបានបរិកស្មេងដល់គាត់ជាពិសេសសម្រាប់ពួកវិហារចុងក្រោយ ដើម្បីឲ្យអស់អន្ទកដល់ត្រូវបំបែកពិសេសក្នុងឧបសគ្គមករកស្វែងចេក្នុងពិត បានទទួលការបង្រៀនអំពីគួរឲ្យច្រើន និងការតស៊ូប្រយុទ្ធដល់នៃខាងមុខពួកគេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ចាត់ទុកត្រូវស្ថិតក្នុងភាពងងឹត អំពីអ្វីដែលកំពុងនឹងកើតមានលើដីឡើយ»។ The Great Controversy, 341.

នៅពេលដែលបណ្តាជាតិសាសន៍ទាំងឡាយបានខឹងសម្បោរ ពួកគេត្រូវបានទប់ឃាត់នៅពេលជាមួយគ្នា ហើយ «ក្នុងចុងក្រោយ» បានចាប់ផ្តើមផ្តល់ ហើយក្នុងចុងក្រោយនោះគឺជាសារនៃ «សេចក្តីពិតសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ន» ដែលបោះត្រាលើសត្វរបស់ពួកវា។

«ការងារនៃហាត់ចលនាគ្រឹក មានលក្ខណៈដូចគ្នានឹងនោះ។ មេដឹកនាំនៃមណ្ឌលសុខាភិបាលបានលាយឡំខ្លួនជាមួយអន្ទកមិនជឿ ដោយអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេចូលរួមក្នុងកិច្ចពិគ្រោះរបស់ខ្លួន គឺច្បាស់លើ ប៉ុន្តែបុរាណបទដូចជាចេក្នុងការដោយបិទភ្នែក។ ពួកគេខ្មោចការយល់ដឹងឆ្ងល់ ដើម្បីបង្កើនឲ្យអ្វីដែលនឹងផ្ទុះឡើងមកលើយើងនៅពេលណាក៏បាន។ មានវិញ្ញាណនៃភាពអស់សង្ឃឹម នៃសង្គម និងការបង្កបង្កើន ហើយវិញ្ញាណនោះនឹងកើនឡើងរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលកំណត់។ ក្នុងមណ្ឌល បុរាណស្ថានរបស់ពួកវាត្រូវបានបោះត្រាលើផ្ទៃសរសៃពួកគេ—វាមិនមែនជាគ្រឿង ឬវិញ្ញាណមួយដែលអាចមើលឃើញបានទេ ប៉ុន្តែការតាំងមូលដ្ឋានជាបំណងចិត្តក្នុងសេចក្តីពិត ទាំងខាងបញ្ញត្តិ និងខាងវិញ្ញាណ ដូចនេះពួកគេមិនអាចត្រូវបានរុះរើបានឡើយ—ក្នុងមណ្ឌល បុរាណស្ថានរបស់ពួកវាត្រូវបានបោះត្រា និងត្រូវបានបង្កើតសម្រាប់ការរុះរើ រុះរើនោះវានឹងមកដល់។ តាមពិត វាបានចាប់ផ្តើមច្បាស់ហើយ។ ឥឡូវនេះ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកវាកំពុងស្ថិតលើដី ដើម្បីបំផ្លាញការព្រមានដល់យើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចដឹងថា អ្វីកំពុងនឹងមកដល់»។ Manuscript Releases, volume 10, 252.

ការ «បោះត្រា» គឺជា «ការតាំងចិត្តឲ្យជាបំណងចិត្តក្នុងសេចក្តីពិត»។ នៅក្នុងបរិបទនៃពេលវេលានៃការបោះត្រា នាងបានសរសេរថា «មានវិញ្ញាណនៃសេចក្តីអស់សង្ឃឹម នៃសង្គម និងការបង្កបង្កើន ហើយវិញ្ញាណនោះនឹងកើនឡើងរហូតដល់ជិតបំផុតនៃចុងបញ្ចប់នៃកាលៈទេសៈ»។ នៅពេលដែលបណ្តាជាតិកើតសេចក្តីភ័យ ពួកវានឹងត្រូវបានទប់ស្កាត់ ប៉ុន្តែ «សង្គម និងការបង្កបង្កើន» ដែលត្រូវបានកំណត់ជាខ្ទង់ទាំងបួន «នឹងកើនឡើងរហូតដល់ជិតបំផុតនៃចុងបញ្ចប់នៃកាលៈទេសៈ»។ អ៊ីស្រាអែលនៃទេវតា កើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងសង្គមរបស់វា រហូតដល់ជិតបំផុតនៃចុងបញ្ចប់នៃកាលៈទេសៈ ហើយការយល់ដឹងតាមទំនាយអំពីអ៊ីស្រាអែលជា

«បុរាណបទ» ក្នុងការកែទម្រង់របស់មួយសន្លឹកសិបបួនពាន់នាក់ ក៏កើតឡើងសរុបគុណក្នុងអំឡុងពេលដូចគ្នានោះផងដែរ។ ការកើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់ដែលត្រូវបានសម្រេចដោយអីស្លាម នោះដំណើរតាមសរុប ជាមួយនឹងការចាក់ទម្រង់ក្នុងភ្នែកចុងក្រោយក្នុងអំឡុងពេលដូចគ្នានោះឯង ពីព្រោះភ្នែកចុងក្រោយគឺជា «សារ» មួយ។

«អ្នកដែលបានទទួលការចាក់ប្រដាប់ ដដែលយន្តនៅជិតព្រះអម្ចាស់នៃនៃដីទាំងមូល មានតំណង់ដដែលចាប់បានបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ ក្នុងនាមជាច្បាប់នៃគ្រូបង្រៀន។ ដោយអង្គបរិសុទ្ធទាំងឡាយដែលនៅពីទុច្ចរិតប្រល័ងរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ក្នុងទំនងជាបន្តបន្ទាប់ជាមួយនឹងអ្នកស្នាក់នៅលើដីនៃដី។ ប្រដាប់មានតំណង់ឲ្យព្រះគុណ ដដែលព្រះទ្រង់ផ្គត់ផ្គង់ដល់ចុងក្រោយរបស់អ្នកជឿរាល់គ្នា ដើម្បីបំប៉នឲ្យរាល់មរណ៍ ហើយរលត់ទៅ។ បុរសនិបប័ត្រមានប្រដាប់បរិសុទ្ធនេះដែលត្រូវបានចាក់ស្រាប់ពីស្ថានសួគ៌ តាមរយៈសាររបស់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះទេវ នោះអំណាចទាំងឡាយនៃអំពើអាក្រក់នឹងមានការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងលើមនុស្ស។»

«ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយកិត្តិយស នៅពេលដែលយើងមិនទទួលយកសារដែលទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយឲ្យយើង។ ដូច្នេះ យើងបានបដិសេធប្រដាប់ ដដែលទ្រង់ចង់ចាក់បំពេញទៅក្នុងព្រលឹងរបស់យើង ដើម្បីឲ្យបន្តបញ្ជូនទៅដល់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងភាពងងឹត។ នៅពេលសំឡេងហៅនឹងមកថា “មើលចុះ កូនកំលោះមកហើយ; ចូរចេញទៅទទួលទ្រង់ចុះ” អស់អ្នកដែលមិនបានទទួលប្រដាប់បរិសុទ្ធ មិនបានចែករំលែកព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន នឹងឃើញដូចព្រះហស្តចារិលដងថា ពួកគេមិនបានគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងដើម្បីបង្កើតព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួនឡើយ។ នៅក្នុងខ្លួនពួកគេទាំង ពួកគេមានអំណាចដើម្បីទទួលបានប្រដាប់នោះទេ ហើយជីវិតរបស់ពួកគេត្រូវហាក់បំភ្លេចអនុគារ។ ប៉ុន្តែ បុរសនិបប័ត្រយើងសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ហើយអង្វរដូចលោកម៉ូសេបានផ្សព្វថា “សូមបង្ហាញសិរីល្អអររបស់ទ្រង់ដល់ទូលបង្គំផង” នោះសេចក្តីសុំឡាញរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានចាក់បំពេញក្នុងចិត្តរបស់យើង។ តាមរយៈបំពង់មាស ប្រដាប់នឹងត្រូវបានបញ្ជូនមកដល់យើង។ “មិនមែនដោយកម្រិត ហើយក៏មិនមែនដោយឫទ្ធានុភាពដែរ គឺដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់អញវិញ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងពេលបរិវារ” ដោយការទទួលយកស្មោះត្រង់ចំពោះអាទិភាពនៃសេចក្តីសុចរិត កូនចៅរបស់ព្រះបានរុញច្រានដូចជាពន្លឺនៅក្នុងលោកិយ»។ Review and Herald, July 20, 1897.

ភ្នែកចុងក្រោយចាប់ផ្តើម «ហេតុសរុប» ហើយនៅទីបញ្ចប់ក៏កើតឡើងទៅជាការចាក់បង្ហាញយ៉ាងពេញលេញ។ ការ «ហេតុសរុប» នៃភ្នែកចុងក្រោយ ត្រូវបានកំណត់ថាជាភ្នែកចុងក្រោយដែលកំពុងត្រូវ «រាស់» ហើយការចាក់បង្ហាញយ៉ាងពេញលេញគឺនៅពេលដែលត្រូវបានចាក់បង្ហាញ «ដោយឥតកំណត់រង្វាស់»។ បងស៊ី White បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីពេលវេលាដែលភ្នែកចុងក្រោយកំពុងផ្តល់ ហើយមនុស្សស្គាល់ទទួលវា ខណៈដែលមនុស្សស្គាល់មិនទទួលវា នៅពេលនោះ

ភុលៀងកំពុងគួរ «វាស់» ឬក៏វាកំពុង «ហញ្ញសុរោច»។

មនុស្សខ្មែរនឹងទទួលស្គាល់ថា មានអ្វីមួយកំពុងកើតឡើង
ប៉ុន្តែវាមិនមែនជារឿងពួកគេភ័យខ្លាចតែប៉ុណ្ណោះទេ។

«នៅក្នុងពួកជំនុំទាំងឡាយ
នឹងមានការសម្របសម្រួលនៃព្រះចៅស្តេចស្តេចរបស់ព្រះ; ប៉ុន្តែវាមិនមែនមានឥទ្ធិពលលើអស់អ្នកដែលមិនមានបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់
ហើយមិនមានបរិក្ខារនៃចិត្តរបស់ខ្លួនដោយការសារភាព
និងការប្រើចិត្តនោះទេ។ នៅក្នុងការសម្របសម្រួលនៃព្រះចៅស្តេចនោះ
ដល់បុគ្គលិកនៃដ៏ដោយសិរីល្អរបស់ព្រះ ពួកគេនឹងឃើញតែអ្វីមួយប៉ុណ្ណោះ
ដែលក្នុងភាពងងឹតខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួន ពួកគេគិតថាជាអ្វីដ៏គួរឲ្យថ្កោលថ្កាន
ជាអ្វីមួយដែលនឹងបណ្តាលឲ្យភ័យខ្លាចដល់ពួកគេ
ហើយពួកគេនឹងរឹងបឹងខ្លួនដើម្បីប្រឆាំងនឹងវា។
ដោយព្រោះព្រះអម្ចាស់មិនធ្វើការសរសេរតាមការរំពឹងទុក និងគំរូឧត្តមរបស់ពួកគេ
ពួកគេនឹងប្រឆាំងនឹងកិច្ចការនោះ។ ពួកគេនិយាយថា
«ហេតុអ្វីបានជាយើងមិនគួរស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
ខណៈដែលយើងមាននៅក្នុងកិច្ចការនេះអស់ជាច្រើនឆ្នាំ?»
ដោយព្រោះពួកគេមិនមានឆ្ងល់យឺតបំផុតចំពោះការព្រមាន
និងការទទួលបានអង្គរនៃសាររបស់ព្រះ ប៉ុន្តែហ្នឹងបន្តនិយាយយ៉ាងរឹងមាំថា
«ខ្ញុំជាអ្នកមាន ហើយមានចម្រើនឡើងដោយទុរយសម្បត្តិ
ហើយមិនគួរការអ្វីសោះ»។» Maranatha, 219

«មនុស្សជាច្រើន ក្នុងកម្រិតយ៉ាងធំ មិនមានទទួលភុលៀងដំបូងទេ។ ពួកគេមិនមាន
ទទួលអស់ទាំងព្រះពរដែលព្រះបានផ្គត់ផ្គង់សម្រាប់ពួកគេដូចនេះឡើយ។ ពួកគេរំពឹងថា
សេចក្តីខ្មុះខាតនោះនឹងត្រូវបានបំពេញដោយភុលៀងចុងក្រោយ។
នៅពេលដែលព្រះគុណដ៏បរិបូណ៌បំផុតនឹងត្រូវប្រទានមក
ពួកគេមានបំណងនឹងបរិច្ចាគទទួលវា។
ពួកគេកំពុងធ្វើការបំប្លែងខ្លួនឱ្យភ័យខ្លាចមួយ។
កិច្ចការដែលព្រះបានចាប់ផ្តើមក្នុងចិត្តមនុស្ស ដោយប្រទានពន្លឺ
និងចំណេះដឹងរបស់ទ្រង់ ត្រូវតែបន្តទៅមុខជានិច្ច។
មនុស្សម្នាក់ៗត្រូវតែដឹងច្បាស់អំពីសេចក្តីចាំបាច់របស់ខ្លួនផ្ទាល់។
ចិត្តត្រូវតែត្រូវបានបង្ហាញឲ្យស្រស់ច្បាស់ពីសេចក្តីស្នើសុំហុមងគ្រប់យ៉ាង ហើយត្រូវបានសម្អាត
ដើម្បីឲ្យព្រះវិញ្ញាណគង់នៅខាងក្នុង។ គឺដោយការសារភាព និងការលះបង់ហាប
ដោយការអធិស្ឋានយ៉ាងអស់ពីចិត្ត និងការថ្វាយខ្លួនរបស់ពួកគេទៅដល់ព្រះ
ដល់សិស្សដំបូងៗមានគ្រូមុខខ្លួនសម្រាប់ការចាក់បង្ហាញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
នៅក្នុងបុណ្យវិហារសិប្ប។ កិច្ចការដូចគ្នានេះ ត្រូវធ្វើក្នុងកម្រិតធំជាងមុន
បច្ចុប្បន្ននេះ។ នៅពេលនោះ ភ្នាក់ងារមនុស្សគ្មានតែត្រូវសុំសេចក្តីប្រទានពី ហ
ើយរង់ចាំព្រះអម្ចាស់ឲ្យបំពេញកិច្ចការដែលទាក់ទងនឹងខ្លួនឲ្យបានគ្រប់លក្ខខណ្ឌ។
គឺព្រះដែលបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការនោះ ហើយទ្រង់នឹងបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់
ដោយធ្វើឲ្យមនុស្សមានគ្រប់លក្ខខណ្ឌក្នុងព្រះយស្មើគ្នា។ ប៉ុន្តែ
មិនត្រូវមានការមើលរំលងព្រះគុណដែលតំណាងដោយភុលៀងដំបូងឡើយ។
មានតែអ្នកដែលកំពុងរស់នៅស្របតាមពន្លឺដែលខ្លួនមានប៉ុណ្ណោះ
នឹងទទួលបានពន្លឺជាងនេះ។ លុះត្រាតែយើងកំពុងរីកចម្រើនរាល់ថ្ងៃ
ក្នុងការបង្ហាញជាក់ស្តែងនូវគុណធម៌គ្រីស្ទទានដ៏សកម្ម ទើបយើងនឹងស្គាល់ការស

មុនដៃនានារបស់ពួកវិញញាណបរិសុទ្ធចក្រនុងភូលរៀងចុងក្រវោយ។
វាអាចកំពុងផ្តល់កំលាំងចិត្តក្នុងការជឿជាក់យើងគ្រប់ទីកន្លែង
ប៉ុន្តែយើងនឹងមិនយល់ស្តីដល់ ឬទទួលបានវាឡើយ»។ Testimonies to Ministers, 506, 507.

នៅក្នុងអត្ថបទនេះ នាងបានបញ្ជាក់ថា មានពេលមួយដែល
«ព្រះគ្រូបង្គំបំផុតនឹងត្រូវបានប្រទាន» ដូចនេះបានកំណត់សម្គាល់អំពីពេលមួយដែលភូល
រៀងចុងក្រវោយត្រូវបានបង្ហាញចេញដោយគុណកម្មវិស័យ។ ទាក់ទងនឹងការពិតនេះ
នាងបានបញ្ជាក់ថា
មានតែអ្នកដែលកំពុងរស់នៅស្របតាមពន្លឺដ៏ល្អក្នុងមោឃៈប៉ុណ្ណោះ
នឹងទទួលបានពន្លឺកាន់តែច្រើន។ តាមគោលការណ៍នេះ វាច្បាស់ថា ពន្លឺ
(ដែលជាសច្ចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន) ក៏ដូចជាបន្តបន្ទាប់។
នៅក្នុងបុរេបុរាណចុងក្រវោយ
នាងបានបញ្ជាក់អំពីពេលមួយដែលភូលរៀងចុងក្រវោយកំពុងផ្តល់
ហើយមនុស្សស្គាល់កំពុងទទួលស្គាល់ និងទទួលយកវា ខណៈដែលអ្នកដទៃមិនទទួលស្គាល់។
បុរសនិមិត្តអ្នកមិនទទួលស្គាល់សារ ដែលជាភូលរៀងចុងក្រវោយទេ
អ្នកនឹងមិនទទួលបានវាទេ។

“យើងមិនត្រូវរង់ចាំភូលរៀងចុងក្រវោយឡើយ។
វាកំពុងមកលើអស់អ្នកដែលនឹងទទួលស្គាល់ ហើយយកព្រះគ្រូដូចជាទឹកស្អាត
និងភូលរៀងចុងក្រវោយដែលកំពុងផ្តល់កំលាំងចិត្តយើងនេះមកជាប់សម្រាប់ខ្លួន។
នៅពេលដែលយើងប្រមូលបំណកែនពន្លឺទាំងឡាយ
ហើយនៅពេលដែលយើងឱ្យតម្កល់ដល់ព្រះមគ្គីគ្រូបង្គំបំផុត
ជាព្រះដែលសព្វព្រះទ័យឱ្យយើងទុកចិត្តលើទ្រង់
នោះគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលសន្យានឹងបានសម្រេច។ [ដកស្រង់ អសោយ 61:11] ។
ផែនដីទាំងមូលត្រូវបានបំពេញដោយសិរីល្អរបស់ព្រះ។” The Seventh-day Adventist Bible
Commentary, volume 7, 984.

នៅពេលដែលសាសន៍ទាំងឡាយដែលកំពុងខឹងសម្បោរត្រូវបានបំបាត់
ភូលរៀងចុងក្រវោយចាប់ផ្តើមត្រូវបាន «រាស់រវើក»។ ពាក្យថា
«ព្រះគ្រូបង្គំបំផុតនឹងត្រូវបានប្រទាន»
កំពុងសម្គាល់អំពីពេលដែលភូលរៀងចុងក្រវោយត្រូវបានចាក់បង្ហាញដោយគុណកម្មវិស័យ។

នៅពេលដែលបណ្តាបុរាណជាតិកំពុងតែខឹងសម្បោរ ប៉ុន្តែត្រូវបានបំបាត់
ភូលរៀងចុងក្រវោយចាប់ផ្តើមផ្តល់កំលាំងចិត្ត ប៉ុន្តែត្រូវបាន «រាស់កម្មវិស័យ»
ពីព្រោះនៅចំណុចនេះ ក្រុមជំនុំត្រូវបានលាងឡើងដោយស្រូវសាលី និងស្រូវអាក្រក់។
វាគឺជាភូលរៀងដែលនាំទាំងស្រូវសាលី និងស្រូវអាក្រក់ឱ្យឈានទៅដល់ភាពទុំគ្រប់លក្ខខណៈ
ហើយភូលរៀងចុងក្រវោយគឺជាសារនៃសច្ចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
ដែលមនុស្សស្គាល់ទទួលស្គាល់ និងទទួលយក ឬក៏មិនទទួលស្គាល់ និងមិនទទួលយក។
គំនិតពុទ្ធសាសនាទាំងអស់នេះ ត្រូវបានកំណត់បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។
នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ភូលរៀងចុងក្រវោយបានចាប់ផ្តើម «បន្តក់»
ហើយវាក៏ដូចជាបន្តបន្ទាប់
រហូតដល់សារនៃការយំអង្វរពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រូវបាន ហើយពុទ្ធសាសនាបុរាណ
និងពុទ្ធសាសនាថ្មីរួមគ្នា ត្រូវបានបញ្ចេញពីគុណភាពរៀងរាល់ថ្ងៃ។

អស់អនុកបុរាណ គួរឲ្យមានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា
ដើម្បីបំភ្លឺចេញពីភាពងងឹតរបស់ព្រះ ឲ្យចេញពីភាពងងឹត ហើយបន្តទាប់មក
គុណ្យងចុងក្រោយគួរឲ្យមានបង្ហាញចេញដោយឥតកំណត់ ហើយបន្តគុណកំរិតដល់
មីកាយ៉ាលៃ ឈរឡើង និងកាលនៃការសាកល្បងរបស់មនុស្សគួរឲ្យមានបិទបញ្ចប់។

«ខ្ញុំឮបានឃើញថា ទេវតាទាំងបួននឹងទប់ខ្យល់ទាំងបួនទុក
រហូតដល់កិច្ចការរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងទីបរិសុទ្ធជានបញ្ចប់ ហើយបន្តទាប់មក
នឹងមកដល់គ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណ»។ Early Writings, 36.

ការកាន់ទប់ខ្យល់ទាំងបួន
បង្ហាញអំពីការគ្រប់គ្រងដោយព្រះហឫទ័យដ៏អធិបតេយ្យរបស់ព្រះ
លើការជំនុំជម្រះដល់កំពុងកើនឡើង
ហើយដល់ទង់អនុញ្ញាតឲ្យកើតមានឡើងនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ។
ទេវតាទាំងបួនកាន់ទប់ខ្យល់ទាំងបួន
ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយសន្លឹកប្លង់ប្លង់ប្លង់
ប៉ុន្តែនៅក្នុងរយៈពេលនោះ មាន «វិញ្ញាណនៃសេចក្តីអស់សង្ឃឹម នៃសង្គ្រាម
និងការបង្ហូរឈាម ហើយវិញ្ញាណនោះនឹងកាន់កើនឡើង»។ នៅពេលកូនទាំងអស់របស់
ព្រះដល់នូវសេសសល់នៃការបោះត្រាចុងក្រោយរួចហើយ មីកាយ៉ាលៃនឹងឈរឡើង
ហើយខ្យល់ទាំងបួននឹងគួរឲ្យមានដោះលែងយ៉ាងពេញលេញ
ហើយគ្រោះកាចបុរាណចុងក្រោយនឹងមកដល់។

នៅក្នុង «ម៉ោងនៃការញុយដ៏ដ៏ធំ» នៃវិវរណៈ ជំពូក ១១ គឺជា «គ្រាល់ហាករេនា» នៃ
ដានីយ៉ាលៃ ជំពូក ៩ នៅពេលដល់ផ្តល់ និងកំពុងមានសុចរិតបញ្ចប់
នោះហើយជាពេលដល់ «បុរាណគឺនានានឹងខឹងសម្បា»។ នៅក្នុងអំឡុងពេលនោះ
គុណ្យងចុងក្រោយនឹងគួរឲ្យបាត់បង្ហាញ «តាមខ្លួន»។
អសោយកំណត់សម្គាល់ពេលវេលាដល់គុណ្យងចុងក្រោយគួរឲ្យមានរាស់ខ្លួន
ហើយលោកសម្គាល់ពេលវេលានោះថាជា «ថ្ងៃនៃខ្សែយល់ខាងកើត»។
«ថ្ងៃនៃខ្សែយល់ខាងកើត» គឺថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។

យើងនឹងបន្តពិចារណាអំពីការ «រាស់រវើក» នៃគុណ្យងចុងក្រោយក្នុងអត្ថបទបន្តទាប់
ប៉ុន្តែគ្រូតចង់ចាំថា តុប្បងមានតម្កល់នៃស៊ីប៊ីនរបស់ Miller
ដល់គួរឲ្យមានកំណត់ដល់លើការងារបរិសុទ្ធរបស់ Habakkuk
ជាទេវតាទាំងបីនៃសាសនាអ៊ីស្លាម នោះ
គួរតែកុំភ័យចង្អាតជាងមុនដប់ដងនៅក្នុងចុងចុងក្រោយ
ជាងកាលដល់គួរឲ្យមានបុរាណដុកដល់លើកដំបូងដោយ Miller។

«នៅឱកាសមួយ កាលដល់ខ្ញុំនៅទីក្រុងញូវយ៉ក ក្នុងពេលយប់
ខ្ញុំឮគួរឲ្យមានហៅឲ្យមើលឃើញអគារទាំងឡាយកំពុងកើនឡើងជាន់ហើយជាន់ទៀត
ឡើងទៅរកមេឃ។ អគារទាំងនេះគួរឲ្យមានជាន់ថាមិនដឹងដោយគុណ្យង
ហើយពួកវាគួរឲ្យមានសាងសង់ឡើងដើម្បីលើកតម្កល់មុខងារ
និងអនុកសាងសង់របស់ខ្លួន។ អគារទាំងនេះកើនខ្ពស់ឡើងៗ ទៅទៀត
ហើយក្នុងនោះគេហេនបុរាណសម្ភារៈដល់មានតម្កល់ថ្លៃថ្លៃបំផុត។
អនុកដល់ជាមុខងារអគារទាំងនេះ មិនមានស្មារតីខ្ពស់ដូចជា៖
“តើយើងអាចលើកតម្កល់ព្រះជាមុខងារឲ្យមានយ៉ាងល្អបំផុតដោយរបៀបណា?”
ព្រះអម្ចាស់មិនស្មើតទៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេឡើយ។»

«ខ្ញុំហ្មានគិតថា៖ “អូ
បុរសនិបបើអស់អនុកដលៃកំពុងតថៃណាយទុរពុយសមុបតុភិរបស់ខ្ញុំលួនដូចនេះ
អាចមើលឃើញផ្លូវដំណើររបស់ខ្ញុំលួនដូចដលៃព្រះទ្រង់ទតឃើញវា!
ពួកគេកំពុងសាងសង់អគារដ៏រុងរឿងស្មើស្មាគ្នាជាច្រើន ប៉ុន្តែការរៀបចំផែនការ
និងការគិតគូររបស់ពួកគេ
ល្មង់ខុសឆ្គងយ៉ាងណាក្នុងព្រះនគររបស់ព្រះអម្ចាស់គ្រប់គ្រងសកលលោក។
ពួកគេមិនកំពុងសិក្សាស្រាវជ្រាវរកដោយអស់ពីអំណាចនៃចិត្ត និងគំនិតទាំងមូលថា
តើពួកគេអាចលើកតម្កល់នឹងសិរីល្អអស់ព្រះយ៉ាងដូចម្តេច។
ពួកគេហ្មានហត់បង់ការមើលឃើញចំពោះកាតព្វកិច្ចដ៏ប្លែកនេះ
គឺកាតព្វកិច្ចដ៏ប្លែកបង្កអស់របស់មនុស្ស”»

«កាលដលៃអគារខ្ពស់ស្មើស្មាគ្នាទាំងនេះហ្មានសង់ឡើង
ម្ចាស់របស់វាហ្មានរីករាយដោយអំណាចមហិច្ឆតាថា
ពួកគេមានទុរពុយសមុបតុភិសម្រាប់ប្រើក្នុងការបំពេញចិត្តខ្ញុំលួនឯង
និងបង្កកុយអនុកដឹកខាងរបស់ពួកគេច្រើនណាស់។
ប្រាកដជាច្រើនដលៃពួកគេហ្មានវិនិយោគដូចនេះ
ត្រូវបានទទួលមកដោយការគាប់សង្កត់ ដោយការជិះជាន់អនុកក្រីក្រយ៉ាងសាហាវ។
ពួកគេហ្មានភ័យច្រងោច នៅស្ថានសួគ៌
មានកំណត់ហេតុនៃគ្រប់បុរសិបតុភិការពាណិជ្ជកម្មត្រូវបានរក្សាទុក;
រាល់កិច្ចព្រមព្រៀងអយុត្តិធម៌ រាល់អំពើបោកបញ្ឆោត
ត្រូវបានកត់ត្រាទុកនៅទីនោះ។ ពេលរលោកកំពុងមកដល់ ដលៃក្នុងការបោកបញ្ឆោត
និងអំពើក្រីក្រទុរម្យរបស់ខ្ញុំលួន មនុស្សនឹងទៅដល់ចំណុចមួយ
ដលៃព្រះអម្ចាស់នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេឆ្កល់កាត់ទៀតឡើយ
ហើយពួកគេនឹងរៀនថា ការអត់ធ្មត់របស់ព្រះយេស៊ូវមានព្រំដែន»។

ទិដ្ឋភាពដលៃបន្ទាប់មកហ្មានឆ្កល់កាត់នៅមុខខ្ញុំ
គឺជាការជួនដំណឹងអំពីអគុតិភ័យមួយ។
មនុស្សស្រីសម្លឹងមើលអគារខ្ពស់ស្មើស្មាគ្នាទាំងនោះ
ដលៃគេសន្មតថាមិននេះដោយភ័យច្រងោច ហើយនិយាយថា៖
«វាមានសុវត្ថិភាពឥតខ្ចោះ»។ ប៉ុន្តែ អគារទាំងនេះត្រូវបានភ័យច្រងោចដលៃបំផ្លាញអស់
ដូចជាក្នុងដលៃជុំវិញដ៏រុងរឿង។ រថយន្តពន្លត់អគុតិភ័យមិនអាចជុំវិញវាបាន
ដើម្បីបិទបំបាំងការបំផ្លាញនោះ។
អនុកពន្លត់អគុតិភ័យមិនអាចដំណើរការម៉ាស៊ីនទាំងនោះបានឡើយ។

«ខ្ញុំត្រូវបានបង្កាប់ឱ្យដឹងថា នៅពេលរលោករបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់ បុរសនិបបើមិន
មានការផ្តល់ស្មារតីណាមួយក៏ត្រូវដឹងនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សដលៃអំណាច
និងមានមហិច្ឆតាទេ នោះមនុស្សទាំងឡាយនឹងយល់ឃើញថា
ព្រះហស្តដលៃផ្តល់មានអានុភាពក្នុងការសង្កត់នោះ
នឹងមានអានុភាពក្នុងការបំផ្លាញផងដែរ។
អំណាចណាមួយនៅលើផែនដីមិនអាចទប់ព្រះហស្តរបស់ព្រះបានឡើយ។ គុមានសម្ភារៈ
ណាមួយអាចយកទៅប្រើក្នុងការសាងសង់អគារដលៃនឹងការពារអគារទាំងនោះពីសេចក្តី
បំផ្លាញបានឡើយ នៅពេលរលោកដលៃព្រះហស្តកំណត់មកដល់
ដើម្បីបិទបំបាំងការសងសឹកមកលើមនុស្សទាំងឡាយ
ដោយសារការមិនអំពើចំពោះក្រីក្រយិន័យរបស់ទ្រង់
និងដោយសារមហិច្ឆតាដ៏អាក្រក់និយមរបស់ពួកគេ»។ Testimonies, volume 9, 12, 13.

